

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 8 лютого 1983 року

№ 17 (3213).

Ціна 2 коп.



прогули і запізнення, добива-
тися зміцнення трудової і тех-
нологічної дисципліни — таке
завдання сьогодні стоїть перед
комсомольськими організація-
ми.
На недавній зустрічі з мос-
ковськими верстатобудівника-

наголосив на важливості зміц-
нення порядку й організованос-
ті. «Нам треба, — говорив
Ю. В. Андропов, — наповнити
боротьбу за дисципліну вели-
ким змістом, зв'язати її без-
посередньо з виконанням ви-
робничих завдань, тоді не бу-
де, так би мовити, пустого ви-
лопу. Тоді буде виконано те,
що намітив листопадовий Пле-
нум Центрального Комітету
партії».

20 січня, оголошуючи огляд-
перевірку стану трудової дис-
ципліни у виробничих колек-
тивах, обласний штаб «КП» і
редакція «Молодого комуна-
ра» запропонували комсомоль-
ським активістам, молодим до-

зорцям, усім юнакам і дівча-
там провести рейди у своїх ко-
лективах. В ході їх слід було
виявити порушення трудової і
технологічної дисципліни, про-
аналізувати, що призвело до
них, пропагувати серед комсо-
мольців досвід кращих моло-
дих виробничиків.

Більшість районних штабів
«КП» активно включилася в
громадський огляд і надісла-
ли матеріали рейдів до редак-
ції. Чекаємо нових повідом-
лень.

(Матеріали огляду «Робочій
хвилині — суворий лік!» читайте
на 2-й сторінці у випуску «Дозо-
рець»).

ТРИВАЄ ГРОМАДСЬКИЙ ОГЛЯД — ПЕРЕВІРКА ОБЛАСНОГО ШТАБУ «КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРО- ЖЕКТОРА» І РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУ- НАР».

Звести до мінімуму втрати
робочого часу, викоринити

ми Генеральний секретар ЦК
КПРС Ю. В. Андропов ще раз

ДІЄ ПЕРШИЙ КМК

НА ШАХТІ «ВЕДМЕ-
ЖОЯРСЬКА» ВИРОБ-
НИЧОГО ОБ'ЄДНАН-
НЯ «ОЛЕКСАНДРІЯ-
ВУГІЛЛЯ» ЗМОНТО-
ВАНО І ВВЕДЕНО В
ЕКСПЛУАТАЦІЮ НА
ОСНОВНИЙ ТРАНС-
ПОРТНИЙ МАГІСТРА-

ЛІ — ПОХИЛОМУ
СТВОЛІ — ПРОЕКТ-
НИЙ СТІЛКОВИЙ
КОНВЕЙЕР 2ЛВ-120.

Введення в дію кон-
веєра до початку експлуатації шахти дозво-
лить швидше видавати
кагору породу від про-
ходки гірничих виробок.
Кілька днів тому за
ініціативою партійного
бюро і комітету комсо-
молу шахтобудівельного
управління № 2 на шахті
створено перший комсо-
мольсько-молодіжний ко-
лектив прохідників, який
счленив В. Діденко. КМК
з перших днів своєї ді-
яльності успішно справ-
ляється зі змінами зав-
даннями.

А. ГАВРИШ.



Молоді механізатори колгоспу «Маяк» Знам'янського району Анатолій ЧЕ-
МЕРІС і Юрій ГОРШКОВІЗ одними з перших у тракторній бригаді № 1 підго-
тувалися до весняно-польових робіт. Комсомольці вже поставили на лінійку
готовності своїх ЮМЗ, причіпну техніку та інвентар. Нинішнього року Анатолій
та Юрій працюватимуть у комсомольсько-молодіжній ланці, що вирощуватиме
цукрові буряки за індустріальною технологією.
Фото В. ГРИБА.

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

БУТИ ГОТОВИМ ДО ЗАХИСТУ БАТЬКІВЩИНИ

У нашій школі Ленінсь-
кому заліку комсомольці
приділяють особливу ува-
гу. Яскравим тому свідче-
нням може служити те, що
комітет комсомолу, секре-
тарі комсомольських орга-
нізацій, товариші вимага-
ють від кожного співча-
лини бути у числі перших,
у всьому наслідувати
приклад кращих, давати
рішучу відсіч буржуазній
пропаганді. Цьому підпо-
рядкована вся робота
комсомольської організа-
ції школи.

Перед початком атеста-
ції (так було завжди)
комсомольці, члени атеста-
ційної комісії — представ-
ники партійного бюро
школи, батьківського комі-
тету, робітники теплово-
ремонтного заводу слуха-
ють Гімн Радянського Со-
юзу. А потім переходять
до звітів і обговорення ак-
тивності комсомольців.

Нинішнього року почати
громадсько-політичну ате-
стацію надано право ви-
пускним класам. До десяти-
класників цього дня за-
вітав колишній випускник
школи, ініціатор курсант Улья-
новського вищого військо-
во-технічного училища
Станіслав Дмитрук. При-
сутність гостя вплинула
на напрям розмови. Гово-
рили про те, що кожен
громадянин Країни Рад
зобов'язаний до останньо-
го подиху захищати нашу
соціалістичну Вітчизну.

Майже щороку п'ять-
шість випускників школи
вступають до військових
училищ. Своїми відповідя-
ми на питання членів ате-
стаційної комісії, глибо-
кими знаннями із суспіль-
них дисциплін, сьогоднішні
десятикласники показу-
ли, що будуть гідно нести
прапор дружби і братер-
ства.

А. ТОБІЛКО,
секретар комітету
комсомолу СШ № 2.
м. Гайворон.

«МК» на обласних консомольських будовах

ЦЕ НЕ ДРІБНИЦІ

Кіровоградський міжколгоспний гідролізно-дріжд-
жовий завод. Сьогодні його продукція — сухі білкові
дріждки, які є важливим компонентом висококлісних
кормів для тваринництва, — чекають господарства
області. Постановою пленуму обласної комсомольсь-
кої організації гідролізно-дріжджовий завод оголоше-
но обласною ударною комсомольською будовою. Не-
давні перші добровольці одержали комсомольські пу-
літки і відправились на будову.
Редакція газети «Молодий комунар» створила на
цьому об'єкті кореспондентський пункт. Друкуємо
першу кореспонденцію з будови.

СПОРУДЖЕННЯ заводу
було почато у 1977 ро-
ці. Завод розташований
на території Балахівської
промислової зони непо-
далі від комбінату «Будінду-
стрія» об'єднання колгоспбуду,
займаючи площу 17 гекта-
рів. До комплексу підприєм-
ства входить 68 споруд
— ціле промислове міс-
точко.

Генпідрядна організація
— комбінат «Кіровоград-
важбуд» — почала роботи,
не зосередившись на будо-
ві необхідної кількості ро-
бітників і матеріальних
ресурсів, які б забезпечи-
ли необхідний фронт будів-
ництва. Отож з року в
рік не виконувався план

будівельно-монтажних ро-
біт. З початку споруджен-
ня недовиконано робіт на
7,54 мільйона карбованців.
Із 68 об'єктів підприємст-
ва роботи почато на 51.
Увесь майданчик розрито
канавами. Поки що немає
жодного закінченого
об'єкта. Справа в тому, що
будівельники, перш ніж
технологічні правила по-
слідовності ведення будів-
ельних робіт, вихоплюва-
ли «вал» на більш дорогих
конструкціях, не думаючи
про будівництво об'єктів
«під ключ».

Це призвело до того,
що багато запроектовано-
го устаткування морально
застаріло, промисловість

припинила його випуск,
виникла потреба перепо-
ектування ряду об'єк-
тів і фундаментів. І все
це вже обійшлося в круг-
леньку суму.

У відділі капітального
будівництва заводу пові-
домили, що тепер на будів-
ельному майданчику є
невстановленого устатку-
вання на три мільйони
карбованців, а скільки з
нього придатного для ви-
користання, нині важко
сказати, бо частина устат-
кування вже готова піти
до «Вторнормету». Будів-
ництво міжколгоспного
гідролізно-дріжджового
заводу йде незадовільно.
Бо у комбінаті «Кірово-
градважбуд» до нього
ставалась як до друго-
рядного об'єкту.

— У минулі роки ми не
виконували планів будів-
ництва, бо не вистачало
людей, — говорить на-
чальник будівельного уп-
равління № 1 тресту «Кі-
ровоградмашважбуд» А. І.
Чеканов. — Навіть і тих
будівельників, що працю-
вали за розпорядженням
тресту, часто забирали на
інші «гарячі» об'єкти. Цю
будову УВТК ніколи не за-
безпечувало матеріалами
і конструкціями.

Нині за комсомольськи-
ми путівками перебувають
на будову молоді праців-
ники. Але їх не можуть
прийняти, бо не завжди
забезпечать житлом. Хоча для за-

воду комбінат «Кірово-
градважбуд» буде 144-
квартирний будинок (звод-
ить 5У-1 тресту «Кірово-
градмашважбуд») і гуртожи-
ток — (зводить 5У-2). Бу-
ла можливість ці будови
здати в строк. Але їх спо-
руджують уже п'ять років.
І кінця-краю не видно. Ди-
вус таке беззділне ставле-
ння до важливої справи.

На будівництві міжкол-
госпного гідролізно-
дріжджового заводу є й
інші проблеми. Основа
для роботи підприємства
— вода. Але ще досі не
вирішено, де її будуть
брати.

На спорудженні об'єкту
працюють люди. Але про
організацію дієвого соці-
алістичного змагання, про
створення елементарних
умов для праці і відпо-
чинку не дбають ні ген-
підрядчики, ні дирекція
будівельного заводу. Від-
сутня наочна агітація. Не-
має дошки показників.

Беликий обсяг робіт по-
винні виконати спеціалізо-
вані субпідрядні організа-
ції, та їх роботу ніхто не
координує, тож більшість
субпідрядчиків ще ніхто й
не бачив на будові.

Або таке. Ще й досі
проектна організація не
закінчила розробку робо-
чих креслень. Деякі пи-
тання вирішено без до-
статнього обґрунтування.
Так, основна сировина для

заводу надходитиме з
олійжиркомбінату та куку-
рудзяного заводу. Вони
розташовані за кілька кі-
лометрів від споруджува-
ного підприємства. Пере-
везти сировину передба-
чається автотранспортом
та залізничними вагонами.
Але ж насіння лушпайки
і відходи з кукурудзяного
заводу дуже легкі. І фак-
тично транспорт перево-
зитиме позітря, не буде як
слід завантажений. В то й
же час, приклади, коли
більш емку сировину: пі-
сок, щебінь, вугілля на де-
сятки кілометрів транс-
портують по трубах. Це
легко, зручно і дешево.
Чому б цей спосіб не за-
стосувати в наших умовах?
Будівництво гідролізно-
дріжджового заводу здій-
снюється за рахунок кол-
госпів Кіровоградської та
частково Івано-Франківсь-
кої областей. Держава на-
дає колгоспам (районам)
кредит — це основне дже-
рело фінансування, крім
того, частину коштів кол-
госпи вносять готівкою.
Гроші концентруються в
Кіровоградській міській
конторі Держбанку, яка
фінансує будову. Від роз-
ташування строків будів-
ництва терплять збитків
господарства. Але хіба во-
ни винні в цьому?

О. РИБАЛЧЕНКО,
інженер, громадський
кореспондент «Моло-
дого комунара».

ДО ЗО РЕЦЬ



СТОРІНКА ОБЛАСНОГО
ШТАБУ «КП»

ПРОГУЛИ І БЕЗКОНТРОЛЬНІСТЬ

Нічим похвалитися ніні
колгоспу імені Ватутіна.

Господарство не справля-

ється із плановими завдан-

нями по виробництву та

продажу продукції. Уро-

жайність зернових куль-

тур, цукрових буряків, ку-

курудзи, соняшнику, бага-

торічних і однорічних трав

у нас нижча, ніж у сусідів,

нижча, ніж у минулі роки.

Чому так сталося?

Не обов'язково бути спеціалістом, щоб відповісти на це запитання, як і не обов'язково аналізувати стан справ у всьому колгоспі. Достатньо пригадати деякі факти з життя тільки нашої тракторної бригади № 1 — колективу, який славний своїми ділами і людьми.

Поруч з нами трудяться кавалери ордена Леніна О. Я. Романенко та О. М. Карев. Працювати з ними для мене велика честь. Та біда в тому, що не кожен з нас рівняється на цих людей.

Наша бригада добре оснащена технікою. В її розпорядженні до сорока тракторів, дев'ять зернових та чотири спеціальних комбайнів і комплексів, багато інших необхідних машин. Та належної віддачі немає. Адже минулого року бригада втратила тільки через прогули понад 500 людських днів. Місяць прогуляв В. Кур'ян. А рекорд неробства встановив В. Ігошин. На його рахунок вісім місяців змарновано через пияцтво часу.

Не тільки прогули почина виконання завдань. У нашій бригаді немає належного контролю за використанням робочого часу, техніки, немає щоденного аналізу роботи механізаторів. І тому деякі горішні працівники виводять агрегати в поле із запізненням, часто перепочивають у лісосмугах, рашіях,

ніж слід, повертаються на тракторний стан.

Чимало випадків недбайливого ставлення до техніки в гарячу пору польових робіт, коли кожна несправна машина — це втрачені центнери продукції. Приміром, минулих жнив М. Соколенко вивіз з ляду свою «Низу» після того, як упорав... 4 гектари лану, і залишив її напризволяще. Ремонтували інші механізatori. Всього ж цим потужним агрегатом було зібрано хліба на 45-гектарній площі.

На десять днів пізніше від інших виключився у буряковій жнива оператор комплексу РК-6 А. Мало-хатко. Вивіз агрегат з неполадками. Тому встиг зібрати буряки всього з 34 гектарів плантації. А на рахунок передових механізаторів — по 180—230 гектарів упораних площ.

Безконтрольність, яка останнім часом процвітає в нашому колективі, псує і хороших працівників. Вони знижують вимогливість до себе. Приміром, восени, коли висіли органічні добрива під основний обробіток ґрунту, з вини Ю. Цибульова простоював Т-74 з тросовою механічною лопатою. Внаслідок земля не одержала достатньої кількості поживи. Тож хіба можна сподіватися на високу врожайність?

Низький рівень організації праці спричиняється ще й недостатньою роботою по підвищенню фахової майстерності механізаторів. Із 65 членів бригади лише 13 мають посвідчення механізаторів першого класу, а 11 — другого. Керівники господарства не дбають про навчання. Тому за кермо тракторів, зернових комбайнів та бурякокомбайнів нерідко сідають не підготовлені люди.

Чи можна довіряти долю врожаю будь-кому? В нашій тракторній бригаді не роблять. Роблять на шкоду престижу хліборобської професії.

О. ЗАРІЧНИЙ,
механізатор колгоспу імені Ватутіна, член штабу «КП», делегат XIX з'їзду ВЛКСМ.

Нозоукраїнський район.

У КІРОВОГРАДСЬКОМУ райкомі ЛКСМУ м. Кіровограда назвали адресу передового досвіду роботи «прожектористів». Це — комсомольська організація ремонтно-механічного заводу Укрремтресту. Наш кореспондент зустрівся з начальником заводського штабу «КП» і попросив його розповісти про діяльність молодих дозорців підприємства, про їхні турботи, проблеми.

Отже, наш співбесідник, Олександр ЗЮСЬ.

І АСАМПЕРЕД про структуру «КП», від якої значною мірою залежить його роль у колективі.

затвердженими комітетом та бюро цехових організацій. І, як правило, перевищуємо їх. Приміром, минулого року за-

МАСОВІСТЬ, ДІЄВІСТЬ, ГЛАСНІСТЬ

досвід

Крім заводського штабу, у нас створено штаби при чотирьох цехових організаціях. У групах, які нараховують до двадцяти осіб, діють сім постів. Є вони в осередках технічного відділу та заводоуправління.

У первинних організаціях деяких підприємств вважають, що пости, подібні до останніх, зайві, мовляв, нічого їм не перешкоджає. Ми ж думаємо по-іншому. У кожному колективі, в тому числі і серед інженерно-технічних працівників, «прожектористів» роботи вистачає. Це — і трудова дисципліна, і ставлення до службових обов'язків, і організація праці, і навіть привітання у «блискавці» з перемогою в змаганні чи з днем народження.

Разом з тим пости технічного відділу та заводоуправління — наш резерв. Члени їх — високоосвічені спеціалісти, котрих використовуємо як «експертів» «КП» під час загально-заводських рейдових перевірок.

Всього на підприємстві двадцять два «прожектористи». Звичайно, можна було б обійтися і менш чисельним загном. Але завдання «КП» — не тільки виявляти недоліки та доводитися їх усунення. Набагато важливіше завдання — всебірно сприяти формуванню у юнаків і дівчат активної життєвої позиції, навичок управління виробництвом, вихованню у них принципівості, почуття особистої відповідальності за результати своєї роботи і справ колективу. Адже саме ця, виховна функція, згідно з Положенням про «Комсомольський прожектор», повинна бути основною. Тому прагнемо залучити до роботи в «КП» якомога більше комсомольців.

Роботу штабів та постів проводимо за річними, перспективними планами,

водський штаб має завдання провести дозори, а прозів майже вдвічі більше. Чимало з них — за дорученням комітету народного контролю, з яким у нас міцні творчі зв'язки. До речі, вирішено збільшити в ньому кількість представників «КП». Нині, напередодні виборів нового складу заводського органу народного контролю, комітет комсомолу рекомендує кандидатів п'яти крашків «прожектористів».

Про рейди. Їм передус ретельна підготовка. Разом з комітетом комсомолу (секретар Василь Косенко) заздалегідь, за кілька днів, визначаємо склад рейдової бригади, враховуючи при цьому такі моменти, як двозмінка, відраження, щоб по-тім не шукати заміни. Також заздалегідь визначаємо тему і об'єкти перевірки та розподіляємо (звичайно) обов'язки. Все це доводимо до відома членів бригади в день рейду. Це для того, щоб досягти ефекту несподіваності, що досі вдавалося. Саме так було, наприклад, 21 січня, в день авансу. Тоді «прожектористи» разом з начальником відділу кадрів М. Г. Алексеевим виявили, що майже десять заводчан залишили свої робочі місця до закінчення зміни.

Як уже зазначав, підтримуємо міцні зв'язки з народними контролерами. По-перше, вони збагачують наші знання, досвід. А по-друге, — підвищується дієвість заходів, оскільки органи народного контролю користуються, згідно із законодавством, великими правами.

Не забуваємо і про те, що найважливішим принципом дієвості є гласність. Регулярно інформують комсомольців і всіх заводчан про наслідки перевірок заводський штаб, а також штаби механічного



РАЙОННИ
ШТАБИ «КП»
ПОВІДОМЛЯЮТЬ

Чому низькі надої?

Широко розгорнули боротьбу за зміцнення трудової дисципліни «прожектористи» Онупріаського району. Нещодавно, як повідомляв редакцію завоєв райкому комсомолу Микола КИРИЛЕНКО, члени районного штабу «КП» провели рейд на молочно-варних фермах колгоспів «Україна» і «Дружба». Особливу увагу було звернуто на дотримання доярками, зооветспеціалістами і керівниками середньої ланки технології виробництва, розпорядку робочого дня. Зокрема, в колгоспі «Україна» було виявлено факти нерационального витрачання кормів, неправильного приготування їх до згодовування. Трапляються у колективах ферм і запізнення на роботу, прогули. Особливо прикро те, що серед порушників — чимало комсомольців.

Районний штаб «КП» рекомендував комітету комсомолу господарства і постам «Комсомольського прожектора», що діють на фермах, підійняти вимогливість до молодих тваринників.

У комсомольських організаціях району тривають збори, на яких ідеється про роль комсомольських організацій у боротьбі за зміцнення трудової дисципліни, скорочення плинності кадрів серед молоді, посилення режиму економії і бережливості.

Спокусив «зелений змій»

Усім відомо, яка напружена нині пора у сільських механізаторів, — повним ходом іде заготівля місцевих добрив, закінчується ремонт техніки та знаряддя до весняно-польових робіт. Але трактористи і ремонтники бобринецького колгоспу імені XX з'їзду КПРС це, здається, не хвилює. О будякий порі можна їх зустріти в горезвісному пизному барі районного центру. Нещодавно «прожектористи» районного штабу посеред білого дня застали там молодих колгоспників Миколу Лисицю, Віктора Москалика і Володимира Кірносю. Ті спокійно розпивали спиртне.

Матеріали рейду було використано в черговому випуску районного штабу «Комсомольського прожектора».



Високою активністю відзначається діяльність штабу «Комсомольського прожектора» Долинського цукрового заводу. З початку нинішнього року «прожектористи» підприємства провели вже три рейди, під час яких було перевірено витрачання пального та електроенергії, зберігання сировини, стан трудової дисципліни у виробничих підрозділах.

На знімку: члени штабу «КП» Любов КАЛИНИЧЕНКО і Надія БАБИЧЕНКО. Фото В. ГРИБА.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ЮНОГО ГЕРОЯ-АНТИФАШИСТА

8 лютого 1913 року фашисти розстріляли учнів паризького ліцею, котрі боролися за визволення свого народу. 8 лютого 1962 року в Парижі під час демонстрації трудящих проти війни в Алжирі загинув п'ятнадцятирічний Даніель Фері. Через рік, теж 8 лютого, в багдадській в'язниці обірвалося життя сина іракського комуніста Фадля Джамали. Ось чому сьогодні діти нашої країни шанують світлу пам'ять загиблих героїв-антифашистів. Вони відзначають день міжнародної солідарності радянських школярів з юними борцями за мир і національну незалежність.

Бути вірними пам'яті

У клубі міжнародної дружби «Голуб миру» Долинської середньої школи № 2 уже стало традицією відзначати День юних героїв-антифашистів.

...Сурми горіст, б'є барабан, урочисто крокують прапороносці. Кідиці розповідають своїм товаришам про безсмертні подвиги ровесників — п'ятнадцятирічного португальця Жозе Аугусто Сілвей, що змалку зазнав знущань у фашистській в'язниці італійського партизана

Франко Чезано, юного героя В'єтнаму Фан Ван Бінга та інших борців за щастя.

Президент КІДу Світлана Жакун схвильовано називає імена піонерів-героїв Радянської країни — Володі Дубініна, Льоні Голикова, Зіни Портнової та інших юних патріотів, котрі загинули у боротьбі з фашизмом. Береже народ вдячну пам'ять про них.

Члени ради КІДу Оля Осипова, Сергій Сторожий та Світлана Олексієнко заявили від імені присутніх:

— Ми не допустимо, щоб над світом знову нависла свастика фашизму. Допустити — значить зрадити пам'яті тих, хто боровся за наше щасливе майбутнє.

(Наш кор.)

Для миру і щастя

Чорняві, світловолосі, русалі голівки схилилися над столами — старяться. Діти малюють сонце, світ, мірію, мир.

Молода жінка розпачливо намагається затулити малюка. А позаду грізні машини війни, колючий дріт концтаборів, зловісний дим пожеж... Але мати сильніша за всіх нещодів. Її дитина народжена для щастя і миру на землі.

Це малюнок шестиклас-

ниці Бобринецької восьмичасової школи № 4 Алла Моргул. Короткий підпис у дівчинки ще вищий. І тому на звороті малюнка слова: «Я мірю про щасливе дитинство дітей усього світу і кажу «мі» — ядерній війні, «ні» — катуванню беззахисного населення Близького Сходу».

Алла виїхала переможцем міського конкурсу, присвяченого Дню юного антифашиста. Сьогодні у Бобринецькому Будинку піонерів вона стоїть у почесній вахті пам'яті юних героїв.

Т. КУРЛЮК.

м. Бобринець.

8 лютого 1964 року відбулося засідання клубу міжнародної дружби Московського міського Палацу піонерів і школярів. Саме тоді його члени звернулися до Міжнародного комітету дитячих та юнацьких органі-

людей на окупованій гітлерівцями землі викликали ненависть і у наймолодших киян. Вони боролися. Та не дожили до повного розгрому фашистів. Геройськи загинув Володя Бучацький, а Сашко Шевченко повторив под-

ПАЛАТИНЕ У ВІКАХ

заций з пропозицією: «День 8 лютого зробити традиційним днем пам'яті юних героїв — наших ровесників. Хай усі діти землі в цей день, згадуючи про безсмертні подвиги юних борців, ще тісніше зімкнуть свої ряди, ще міцніше візьмуться за руки і новими справами зміцнять мир на всій земній кулі».

У бронзі і граніті, в безсмертних рядках творів письменників різних країн втілені героїзм та мужність юних борців. Школярям знайома серія книг «Юні герої». Кожен том відкриває нові сторінки історії піонерії. Одним із найцікавіших є твір Г. Артозєєва «Вася Коробко», який розповідає про подвиги народних месників Чернігівщини. До далеких польських земель дійшов Вася Коробко у складі дивізії Петра Вершигори. До останнього подиху захищав юний герой своїх товаришів і загинув у бою.

Про мужність у боротьбі з фашистськими загарбниками юних партизанів Київщини Володі Бучацького та Сашка Шевченка розповідає Іван Логвиненко у документальній повісті «Багряні зорі». Схвильована розповідь про зустріч Володі з Аркадієм Гайдаром, спогади Володиного батька про сімнадцятирічного Аркадія Голикова, бойовий шлях Володі переплітаються з подіями, що відбувалися в грізні роки Великої Вітчизняної війни в містах і селах Київщини.

Жорстокість фашистів, страждання радянських

людей на окупованій гітлерівцями землі викликали ненависть і у наймолодших киян. Вони боролися. Та не дожили до повного розгрому фашистів. Геройськи загинув Володя Бучацький, а Сашко Шевченко повторив под-

виг Олександра Матросова.

«Подвигу жити» — так називається збірка оповідань, нарисів, спогадів про юних героїв, про їх бойові та трудові подвиги. До книги Пошани Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна занесені імена Льоні Голикова, Валі Котика, Марата Казєя та інших синів і дочок нашої країни.

Багато дітей республіканців під час громадянської війни в Іспанії — відправлені в Радянський Союз, який став для них другою батьківщиною. В Івановській ордена Дружби народів міжнародній школі-інтернаті імені О. Д. Стасової і нині вчать діти зарубіжних революціонерів. Про життя юних інтернаціоналістів, що прийняли естафету революційних та антифашистських традицій своїх батьків, йдеться в документальних нарисах В. Р. Томіна «Дом на Красной Талке». До юних ангольців, гвінейців, чілійців, еквадорців, парагвайців, які виховуються у дитбудинку на Красній Талці, часто приїздять комуністи різних країн, щоб вшанувати пам'ять героїв.

...Спаляхнули святом зогнем любові до Вітчизни серця орлят. Вогонь від того спалаху горітиме у віках.

О. ШУГАЄВА, завідувача бібліографічним відділом обласної дитячої бібліотеки імені А. П. Гайдара. м. Кіровоград.



ЗИМОВИЙ ЕТЮД.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

УРОК

ВЕДЕ

«РАЙДУГА»

Уроки естетики в Дніпропетровському технічному училищі № 6 веде... стереофонічна колірноюзвучна установка «Райдуга». Її створили члени гуртка «Новатор». Автори унікального автомата

нагороджені медалями «Юний учасник ВДНГ СРСР».

Умільцям з ТУ № 6 присвоєно звання лауреатів Всесоюзного огляду НТМ. Їх роботи добре знають ровесники з Болгарії, ФРН, ЧССР, багатьох інших країн. А чотириохекранний телевізор «Союз-50» дістав найвищу оцінку експертів на виставках у Дортмунді і Празі.

В. ЧЕРНИШУК, кор. ПАТАУ.

ЧИ ПОТРІБНИЙ ІСПИТОВИЙ ТЕРМІН?

Секретар райкому комсомолу Анатолій Лисогор був заклопотаний. Перед ним лежав аркуш паперу, який йому кілька днів тому приніс голова районного спорткомітету Анатолій Нікіша — то план заходів на період Всесоюзного місячника оборонно-масової роботи. Лисогор телефонував секретарям комітетів комсомолу, комсургам, нагадував, коли треба буде приїхати на змагання з багатоборства ГПО допризовникам, радяць, як краще провести зовнішній військово-спортивний ігри «Нумо, хлопці!». І щоразу підкреслював, що під час атестації учасників Ленінського заліку вони повинні неабияку увагу звернути на те, як комсомольці загартовують себе фізично, як складають нормативи ГПО і займаються

технічними видами спорту. Через годину — зустріч з Анатолієм Нікішею. Він показав комплексний план роботи спорткомітету на нинішній рік, що складається з двох частин. В одну значилися десять районних турнірів за програмою комплексу ГПО. Це — передусім поєдинки між механізаторами і тваринниками на призми героїв праці, змагання майбутніх воїнів, фінали з багатоборства ГПО. А футбольні району візьмуть участь аж у 17 фінальних турнірах — будуть зокрема, розіграні кубки — «Золотий колос», районної газети «Промінь комунізму», триватимуть поєдинки юних спортсменів на призми плубу «Шкірний м'яч». Передбачено також провести масові змагання з легкої атлетики, ігрових видів спорту.

План затверджений, виділені кошти. І одразу — конкретна дія: зимовий сезон почали з проведення поєдинків з багатоборства ГПО. Вони пройшли урочисто з участю біль-

шості колективів фізкультури. Кубок спорткомітету і райкому комсомолу отримали багатоборці колгоспу імені Куйбишева.

На черзі поєдинки з багатоборства ГПО серед допризовної молоді.

— І все ж ми беремо курс на те, щоб більшість турнірів проходила в колективах фізкультури, — підкреслює Анатолій Нікіша. — Розширюємо футбольні секції. Вже вкомплектовано дванадцять команд для участі у весняних стартах. Створюємо клуби любителів бігу. У дні місячника оборонно-масової роботи перевіряємо діяльність колективів фізкультури по впровадженню комплексу ГПО. Головна увага буде звернута на якісний показник в підготовці майбутніх значківців, на залучення максимальної кількості

юнаків і дівчат до складання заліку з фізичної та військово-технічної підготовки. На бюро райкому ЛКСМУ ми вирішили, що всі спартакіадні змагання, свята ГПО, фізкультурні працівники організовуватимуть і проводитимуть

разом із комсомольськими активістами.

Орієнтир відповідальних працівників районного спорткомітету правильний. А як у низових колективах фізкультури?

Колгосп імені Куйбишева. Інструктор по спорту Людмила Царенко показала нам спортивний куточок, грамоти, дипломи, кубки, якими відзначені сильніші спортсмени на змаганнях різного рангу. Тут є таблиці з нормативами ГПО. А на робочому столі Людмили ми побачили папки з торішніми протоколами засідань ради колективу фізкультури і комісії ГПО. Хто ж очолює ці авторитетні органи? Янчо вірити написаному, то сам П. М. Шелудько — голова колгоспу. Виходить, більше немає йому довіри, тільки одному голові. В іншому протоколі він значиться ще й як головний суддя змагань з багатоборства ГПО. Але на засіданнях ради і комісії ГПО Петро Михайлович не був. Як би ж був, то не підписав би останнього прото-

колу засідання комісії ГПО. (він і не підписаний ніким) на якому постановили провести захід, надзвичайно великого значення: Підготувати і поставити на розгляд керівництвом колгоспу інформацію про стан робіт по комплексу ГПО. А про те, що конкретно робиться по впровадженню в дію комплексу ГПО, в жодному з протоколів не йдеться. Коли ми попросили Людмилу показати списки тих, хто складав ці мінні складас нормативи ГПО, їх вона не знайшла. І протоколів про прийняття нормативів та проведення змагань не було. В комплексних планах 50 учасників Ленінського заліку значиться, що всі вони зобов'язались виконати нормативи ГПО. А як вийняти — невідомо. В жодній графі немає про це позначки. Всі плани написані одним почерком — їх складали не самі комсомольці, а секретар комітету комсомолу колгоспу Сергій Миронов.

Нічого певного не могла сказати Людмила і про цьогорічні спортивні змагання в колективі. У її давніх папках, на які вона наклеїла нашивки (бо протелефонували, що їде комісія) свіжі папірці, навіть плану роботи на нинішній рік немає.

Зате є інше «багатство» — для сільських фізкультурників — один тенісний стіл, один футбольний м'яч, одна шахівниця. Як потім ми дізналися, правління колгоспу знайшло більше двох тисяч карбованців, щоб купити інструменти для духового ор-

кестру, а на спортивний інвентар нічого, виходить, не залишилось. І комітет профспілки тут не дуже щедрий. Хіба що одному голові райспорткомітету Анатолію Нікіші жаль куйбишеців. Він запропонував свої послуги:

— Та дамо м'ячі, привеземо шахи...

Але ж усім не настачить із фонду спорткомітету. То з чим же починати спортивний рік у такому колективі? А може мають рацію голова колгоспу П. М. Шелудько, інші керівники господарства та громадських організацій, котрі знають, що гроші люблять рахунок? Може. Бо досі в колективі ніхто не знає, коли, де, які, з якою кількістю учасників будуть проводитися в нинішньому році спартакіадні змагання. Передусім потрібний план, який потім ще й треба захистити — так, як це зробив Анатолій Нікіша. Сам зробив. А своїх активістів, що працюють на місцях разом з головою райради ДСТ «Колос» Анатолієм Бибиком, поки що не астиг навчити цього. Виходить, кількох семінарів мало. Потрібна ще й копійка індивідуальна робота з інструкторами.

М. ШЕВЧУК, спецкор «Молодого комунара».

▲ ЦТ (I програма)

▲ YT

▲ ЦТ (I програма)

▲ YT

▲ ЦТ (II програма)

▲ ЦТ (I програма)

А УТ

▲ ЦТ (II програма)

▲ ЦТ (I програма)

△ YT

▲ ЦТ (II програма)

ДИРЕКЦІЯ.

3am. 7.

НАША АДРЕСА:

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України